

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 17 ΜΑΡΤΙΟΥ 1961

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
42

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4147

Περί κυρώσεως τῆς παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως υπογραφείσης Ἑυρωπαϊκῆς Συμβάσεως περὶ υποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἔναντι ἀστικῆς εὐθύνης ἀφορώσης εἰς αὐτοκίνητα ὀχήματα.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ ἐν Στρασβούργῳ υπογραφεῖσα τὴν 20ὴν Ἀπριλίου 1959 Ἑυρωπαϊκὴ Σύμβασις περὶ υποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἔναντι ἀστικῆς εὐθύνης ἀφορώσης εἰς αὐτοκίνητα ὀχήματα, ἥς ἔπονται τὸ ἀγγλικὸν καὶ τὸ γαλλικὸν κείμενον μετὰ μεταφράσεως εἰς τὴν ἑλληνικὴν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Φεβρουαρίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Ε. ΑΒΕΡΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
Λ. ΔΕΡΤΙΑΝΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ἜΡΓΩΝ
Σ. ΓΚΙΚΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαρτίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

European Convention on compulsory Insurance against civil Liability in respect of motor vehicles

The Governments signatory hereto being Members of the Council of Europe.

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity among its Members for the purpose, among others, of facilitating their economic and social progress by the conclusion of agreements and common action in economic, social, cultural, scientific, legal, and administrative matters;

Considering it necessary to safeguard the rights of victims of motor accidents in their territories by the introduction of a system of compulsory insurance;

Considering that it would be difficult to secure the complete unification of their laws in this matter and that it would suffice if such basic rules as are considered essential were standardised in the member countries of the Council of Europe, each country remaining free to apply in its territory provisions affording greater protection to injured parties;

Considering it necessary, moreover, to promote the establishment and operation of international insurance bureaux and guarantee funds, or to take equivalent measures,

Have agreed as follows:

Article 1

1. Each Contracting Party undertakes to ensure that, within six months of the date of entry into force of this Convention in respect of that Party the rights of persons suffering damage caused by motor vehicles in its territory shall be protected through the introduction of a system of compulsory insurance complying with the provisions annexed to this Convention (Annex 1).

2. Each Contracting Party shall however, retain the option of adopting provisions affording greater protection to injured parties.

3. Each of the Contracting Parties shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe the official texts of the legislation and principal regulations establishing its system of compulsory motor insurance. The Secretary-General shall transmit these texts to the other Parties and to the other Members of the Council of Europe.

Article 2

Each Contracting Party shall retain the option :

1. to exempt from compulsory insurance certain motor vehicles, the use of which it considers to present little if any danger;

2. to exempt from compulsory insurance motor vehicles owned by its public authorities or those of other countries or by inter-governmental organisations;

3. to determine the minimum amounts of insurance cover necessary; in this case, the application of the annexed provisions may be limited to these amounts

Article 3

1. Any Contracting Party may, when signing this Convention or on depositing its instrument of ratification or accession, declare that it avails itself of one or more of the reservations provided for in Annex II to the Convention.

2. Any Contracting Party may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a notification addressed to the Secretary-General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt. The Secretary-General shall communicate the notification to the other Parties and to the other Members of the Council of Europe.

Article 4

1. Options exercised and reservations made by a Contracting Party in pursuance of Articles 2 and 3 of this Convention shall be valid only in its territory and shall not prejudice the full application of the compulsory insurance law of other Parties in whose territory the vehicle is used.

2. Each Contracting Party shall inform the Secretary-General of the Council of Europe of the content of its legal provisions relating to the options and reservations referred to in Articles 2 and 3 of this Convention. The said Party shall keep the Secretary-General informed of any changes made therein at a later date. The Secretary-General shall transmit all such information to the other Parties and to the other Members of the Council of Europe.

Article 5

When compensation for injury caused by a motor vehicle involves both compulsory motor insurance and social security schemes, the rights of the injured party and the arrangements to be made between the two systems shall be determined under municipal law.

Article 6

1. Should the option of exclusion from normal insurance referred to in paragraph 2 of Article 4 of the annexed provisions be provided for in its municipal law, each Contracting Party undertakes to make the holding in its territory of motor races or competitions, whether for speed, reliability or skill, subject to official authorisation. Such authorisation shall be granted only if the civil liability of the organisers and the persons referred to in Article 3 of the annexed provisions is covered by special insurance complying with those provisions.

2. Compensation for damage suffered by the occupants of vehicles taking part in races or competitions such as are referred to in the foregoing paragraph may, however, be excluded.

Article 7

1. Motor vehicles normally stationed outside the territory of a Contracting State shall be exempt in that territory from the application of Article 2 of the annexed provisions if they are provided with a certificate issued by the Government of another Contracting State stating that the vehicle belongs to that State, or, in the case of a Federal State, to the Federal State or one of its constituent members; in the latter case, the certificate shall be issued by the Federal Government.

2. The certificate shall indicate the authority or body responsible for paying compensation in accordance with the law of the country visited and which may be sued in the courts competent in such matters under that law. The State or constituent member to which the vehicle belongs shall guarantee such payment.

Article 8.

The Contracting Parties shall promote the establishment and operation of Bureaux for the issue of international insurance certificates and for meeting claims for damages in the circumstances specified in paragraph 2 of Article 2 of the annexed provisions.

Article 9.

1. Each of the Contracting Parties undertakes either to establish a guarantee fund or to make other equivalent arrangements in order to compensate injured parties for damage caused in such circumstances that a civil liability is incurred, where the obligation to be insured has not been complied with or the person liable has not been identified, or the case is one excepted from

insurance in accordance with the first sentence of paragraph 1 of Article 3 of the annexed provisions. The conditions for granting compensation and the extent of such right shall be determined by the Contracting Party concerned.

2. Nationals of any Contracting Party shall be entitled to bring the claim provided for in the foregoing paragraph in any other Contracting State on equal terms with the nationals of that State.

Article 10.

1. The Contracting Parties undertake to determine in their municipal law the persons who shall be responsible for having the motor vehicle insured and to take all appropriate measures, accompanied where necessary by penal or administrative sanctions, to enforce the obligations resulting from the annexed provisions.

2. With a view to the application of the annexed provisions, the Contracting Parties undertake to make appropriate provisions in their municipal law relating to the approval, or the expiry or withdrawal of the approval, of insurers and, if necessary, of the Guarantee Fund and the Bureau, and also relating to control of their operations.

Article 11.

1. Each Contracting Party shall determine, as may be necessary, the authority or person to whom the notification mentioned in Article 9 of the annexed provisions is to be made.

2. Each Contracting Party shall determine what effect the insurance contract shall have in the case of a change of ownership of the insured vehicle.

Article 12.

Except in case of emergency, a Contracting Party may not denounce this Convention within less than two years from the date on which the Convention entered into force in respect of that Party. Denunciation shall be effected by written notification to the Secretary-General of the Council of Europe, who shall inform the other Contracting Parties thereof; it shall take effect three months after the date on which the Secretary-General received such notification.

Article 13.

1. If, after the entry into force of the Convention in respect of a Contracting Party, that Party deems it necessary to make a reservation, either not provided for in Annex II to this Convention, or, if provided for in that Annex, a reservation which it has not made previously or has withdrawn, it shall inform the Secretary-General of the Council of Europe of its precise proposal, of which the Secretary-General shall then notify the other Contracting Parties.

2. If, within the six months following the notification by the Secretary-General, the Contracting Parties signify in writing their agreement to the proposal, the Contracting Party which has made the proposal may amend its legislation accordingly. The Secretary-General shall bring the notifications made to him under this paragraph to the knowledge of the Contracting Parties.

Article 14.

This Convention shall not apply to overseas territories of the Contracting Parties.

Article 15.

1. This Convention shall be open to the signature of the Members of the Council of Europe. It shall be ratified. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the Council of Europe.

2. This Convention shall come into force 90 days after the date of deposit of the fourth instrument of ratification.

3. In respect of any signatory ratifying subsequently, the Convention shall come into force 90 days after the date of deposit of its instrument of ratification.

4. The Secretary-General shall notify all the Members of the Council and acceding States of the names of the Signatories, of the entry into force of the Convention, the names of the Contracting Parties who have ratified it and the subsequent deposit of any instrument of ratification or accession.

Article 16.

After this Convention has come into force the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State which is not a Member of the Council to accede to it. Any State so invited may accede by depositing its instrument of accession with the Secretary-General of the Council, who shall notify all the Contracting Parties and the other Members of the Council of Europe of such deposit. The Convention shall come into force in respect of any State acceding thereto 90 days after the date of deposit of its instrument of accession.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention

Done at Strasbourg,
this 20th day of April 1959, in the English and French languages, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain in the archives of the Council of Europe and of which the Secretary-General shall send certified copies to each of the Signatories.

For the Government
of the Republic of Austria :
Leopold FIGL

For the Government
of the Kingdom of Belgium :
P. WIGNY

For the Government
of the Kingdom of Denmark :
For the Government
of the French Republic :

The French Government declares that it avails itself of the reservations provided for in Annex II to the Convention under numbers 1, 3, 4, 5, 7, 11, 12, 14, 15 and 16.

M. COUVE de MURVILLE

For the Government of the
Federal Republic of Germany :
von MERKATZ

For the Government
of the Kingdom of Greece :
CAMBALOURIS

For the Government
of the Icelandic Republic :
For the Government
of Ireland :

For the Government
of the Italian Republic :
PELLA

For the Government of the
Grand Duchy of Luxembourg :
E. SCHAUS

For the Government of the
Kingdom of the Netherlands :

For the Government
of the Kingdom of Norway :
Hans ENGEN

For the Government
of the Kingdom of Sweden :
Leif BELFRAGE

For the Government
of the Turkish Republic :
For the Government of the United
Kingdom of Great Britain
and Northern Ireland :

ANNEX I

Provisions Annexed to the Convention

Article I.

For the purpose of this law :

The term «motor vehicles» shall mean : mechanically propelled vehicles intended to be driven on the ground other than vehicles running on rails, and shall include trailers when coupled, and insofar as the Government so decides, uncoupled trailers which are constructed or adapted to be towed by a motor vehicle and to carry persons or goods ;

The term «assured» shall mean : persons whose liability is covered in accordance with this law ;

The term «injured parties» shall mean : persons entitled to compensation for damage caused by a motor vehicle ;

The term «insurer» shall mean : the insurance undertaking approved by the Government in accordance with paragraph 1 of Article 2, and, in the case of paragraph 2 of Article 2, the Bureau responsible for the settlement of claims for damage caused in the national territory by vehicles normally stationed outside that territory.

Article 2.

1. No motor vehicle may be driven on the public highway, in grounds open to the public or in private grounds to which certain persons have right of access, unless the civil liability to which it may give rise is covered by insurance in accordance with the provisions of this law.

The insurance must be effected with an insurer approved by the Government for this purpose.

2. Nevertheless, motor vehicles normally stationed outside the national territory may be driven in that territory on condition that a Bureau recognised for this purpose by the Government assumes direct responsibility for compensating, in accordance with municipal law injured parties for damage caused by such vehicles.

Article 3.

1. The insurance must cover the civil liability of the owner and of any driver or person in charge of the insured vehicle, with the exception of persons who have taken control thereof either by theft or violence or merely without the consent of the owner or person in charge. Nevertheless, in the latter case the insurance must cover the civil liability of the driver if he has been able to take control of the vehicle through the fault of

the owner or person in charge, or if he is a person employed to drive the vehicle.

2. The insurance must include damage caused to persons and property in the national territory, with the exception of damage to the insured vehicle and to property carried by it.

Article 4.

1. The following may be excluded from the benefits of the insurance :

a) the driver of the vehicle causing the damage, the policy-holder and all persons whose civil liability is covered by the policy ;

b) the spouses of the persons mentioned above ;

c) members of the families of those persons, provided either that they reside with them or are dependent on them for their maintenance, or that they are carried in the vehicle which caused the damage.

2. Damage caused by the vehicle during participation in authorised motor races or competitions, whether for speed, reliability or skill may be excluded from the normal insurance.

Article 5.

Should it be stipulated in the policy that the assured shall himself make some contribution towards compensation for the damage, the insurer shall nevertheless remain liable to the injured party for payment of the contribution which the contract lays down as being due by the assured.

Article 6.

1. The injured party has a direct claim against the insurer.

2. Should there be more than one injured party, and the total compensation due exceed the sum insured, the rightful claims of the injured parties against the insurer shall be reduced in proportion to that sum. Nevertheless, an insurer who, through ignorance of the existence of other claims, has in good faith paid an injured party more than that party's proper share, shall be accountable to the other injured parties only for the remainder of the sum insured.

Article 7.

1. The assured must report to the insurer all accidents of which they have knowledge. The policy-holder must supply the insurer with any information or documents stipulated in the policy. Assured persons other than the policy-holder must supply any information or documents required by the insurer, at the latter's request.

2. The insurer may make the assured a party to an action brought against him by the injured party.

Article 8.

1. Any action by the injured party against the insurer based on the former's direct claim against him shall be barred after two years have elapsed since the time of the accident.

2. A written request shall suspend the period of limitation in respect of the insurer until such time as he states in writing that he has broken off negotiations. The period of limitation shall not be suspended by subsequent requests.

Article 9.

1. The insurer may not raise against an injured party the rights which he possesses vis-à-vis the assured, by virtue of the contract or of provisions of the law relating to it, to withhold or reduce its benefits.

2. The invalidity or termination of the insurance contract, its suspension or that of the guarantee there-

under may be raised by the insurer against the injured party only in respect of accidents occurring after 16 days have elapsed since the insurer gave notice of the said invalidity, termination or suspension. In the case of consecutive insurances this provision shall apply only to the last insurer.

3. However, the provisions of the preceding paragraphs shall not be applicable insofar as the damage is effectively covered by another insurance.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of the present Article shall in no wise prejudice the insurer's right to take action against the policy-holder or an assured person other than the policy-holder.

Article 10.

No departure by way of agreement between individuals may be made from those provisions of this law which are designed to protect injured parties, unless the right to do so follows from those provisions.

ANNEX II

Reservations to the Convention

Each Contracting Party may state its intention :

1. to exempt from compulsory insurance motor vehicles owned by corporate persons under public or private law able to provide sufficient financial guarantee to be their own insurer;

2. to allow the deposit of a security in lieu of insurance by such persons as it shall determine, provided, however, that such security offers injured parties safe guards equivalent to those afforded by the insurance;

3. to exclude from compulsory insurance wilful damage caused by the assured;

4. to exempt from compulsory insurance the cases specified in the second sentence of paragraph 1 of Article 3 of the annexed provisions;

5. to exempt from compulsory insurance the driving of a vehicle without the consent of the owner or person in charge, or in contravention of their orders, provided that in such cases the injured party has a guarantee of compensation, at least in respect of damage to person;

6. to exempt from compulsory insurance damages for pain and suffering;

7. to exclude from benefit under the insurance, when the assured is a corporate person or a commercial company possessing legal personality, the legal representatives of the assured, and the spouses of such representatives, and under the terms of paragraph 1 (c) of Article 4 of the annexed provisions, members of the families of such representatives;

8. to exclude from benefit under the insurance of a motor vehicle any person who is carried with his consent in that vehicle although he knows or should have known that the vehicle was taken from the rightful possessor by an unlawful act or is being used in the perpetration of a criminal offence;

9. to exempt from compulsory insurance damage to passengers in the vehicle that was the cause of such damage, if they were being carried free of charge or as a favour;

10. to exempt from compulsory insurance motor vehicles while being driven in private grounds to which certain persons have right of access and also motor vehicles while taking part elsewhere than on the public highway in motor races or competitions, whether for speed, reliability or skill;

11. to depart, solely as between its own nationals, from the terms of Article 5 of the annexed provisions in regard to damage to property involving small sums;

12. to leave it to its courts to decide whether, in the case of damage caused in its territory, Article 6 of the

annexed provisions shall apply, indication being given where necessary to the courts of the principles on which they should proceed;

13. to depart from the provisions of paragraph 2 of Article 6 of the annexed provisions with a view to providing an alternative method of apportioning the sum insured;

14. to depart from the provisions of paragraph 2 of Article 8 of the annexed provisions;

15. to depart from Article 9 of the annexed provisions where, in the cases mentioned in the Article, the injured party has a guarantee of compensation for damage to person and property; the amount of compensation to which the injured party will be entitled shall be the same in the case of personal injury as if there had been an insurance; in respect of damage to property the amount of compensation may be determined in some other manner.

16. to depart from paragraph 2 of Article 9 of the annexed provisions in respect of motor vehicles normally stationed outside its territory.

PROTOCOL OF SIGNATURE

When signing the European Convention on Compulsory Insurance against Civil Liability in respect of Motor Vehicles the signatory Governments recognise that the term »motor vehicles» contained in the first paragraph of Article 1 of the provisions annexed to the said Convention shall be understood to include all mechanically-propelled vehicles which are intended to be driven on the ground other than vehicles running on rails, even if they are connected to electric conductors, and also cycles fitted with an auxiliary engine.

For the Government

of the Republic of Austria :

Leopold FIGL

For the Government

of the Kingdom of Belgium :

P. WIGNY

For the Government

of the Kingdom of Denmark :

For the Government

of the French Republic :

M. COUVE de MURVILLE

For the Government of the
Federal Republic of Germany :

von MERKATZ

For the Government

of the Kingdom of Greece :

CAMBALOURIS

For the Government

of the Icelandic Republic :

For the Government
of Ireland :

For the Government
of the Italian Republic :

PELLA

For the Government of the
Grand Duchy of Luxembourg :

E. SCHAUS

For the Government of the
Kingdom of the Netherlands :

For the Government
of the Kingdom of Norway :

Hans ENGEL

For the Government
of the Kingdom of Sweden :

Leif BELFRAGE

For the Government
of the Turkish Republic :

For the Government of the United
Kingdom of Great Britain
and Northern Ireland :

EUROPEAN TREATY SERIES

Agreements and Conventions
concluded between the Members of the Council of
Europe

1. The Statute of the Council of Europe of 5th May 1949.
2. The General Agreement on Privileges and Immunities of 2nd September 1949.
3. The Special Agreement relating to the Seat of the Council of Europe of 2nd September, 1949.
4. The Supplementary Agreement amending certain provisions of the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe of 18th March 1950.
5. The Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms of 4th November 1950.
6. Amendments to the Statute of 15th May 1951.
7. Amendment to the Statute of 18th December 1951.
8. The Statute of the Council of Europe incorporating Amendments and with the Texts of a Statutory Character adopted in May and August 1951.
9. The Protocol to the Convention on Human Rights and Fundamental Freedoms of 20th March 1952.
10. The Protocol to the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe of 6th November 1952.
11. Amendment to the Statute of the Council of Europe of 4th May 1953.

12. Interim Agreement on Social Security Schemes relating to Old Age, Invalidity and Survivors, with Protocol.

13. Interim Agreement on Social Security other than Schemes for Old Age, Invalidity and Survivors, with Protocol.

14. The Convention on Social and Medical Assistance, with Protocol.

15. The Convention on the Equivalence of Diplomas leading to Admission to Universities.

16. The Convention relating to the Formalities required for Patent Applications.

17. European Convention on the International Classification of Patents for Invention.

18. European Cultural Convention.

19. European Convention on Establishment.

20. European Agreement on the Exchange of War Cripples with a view to Medical Treatment.

21. European Convention on the Equivalence of Periods of University Study.

22. Second Protocol to the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe.

23. European Convention for the Peaceful Settlement of Disputes.

24. European Convention on Extradition.

25. European Agreement on Regulations governing the Movement of Persons between Member States of the Council of Europe.

26. European Agreement on the Exchange of Therapeutic Substances of Human Origin.

27. European Agreement concerning Programme Exchanges by means of Television Films.

28. Third Protocol to the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe.

29. European Convention on Compulsory Insurance against Civil Liability in respect of Motor Vehicles.

CONVENTION

Européenne relative à l'assurance obligatoire
de la Responsabilité Civile en Matière de véhicules
Automoteurs

Les Gouvernements signataires, Membres du Conseil de l'Europe,

Considérant que le but du Conseil de l'Europe est de réaliser une union plus étroite entre ses Membres afin, notamment, de favoriser leur progrès économique et social par la conclusion d'accords et par l'adoption d'une action commune dans les domaines économique, social culturel, scientifique, juridique et administratif;

Estimant qu'il y a lieu de garantir, par l'instauration d'un régime d'assurance obligatoire, les droits des victimes d'accidents causés par la circulation des véhicules automoteurs sur leur territoire;

Estimant, d'autre part, qu'en cette matière la réalisation de l'unification intégrale du droit apparaît comme malaisée et que, au surplus, il suffit que les règles essentielles estimées indispensables soient communes aux pays membres du Conseil de l'Europe, chacun d'eux conservant la liberté de promulguer pour son territoire des dispositions augmentant la garantie au profit des personnes lésées;

Estimant, enfin, qu'il y a lieu de favoriser la constitution et le fonctionnement de bureaux internationaux d'assurance et de fonds de garantie ou de prendre des mesures équivalentes,

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1.

1. Chacune des Parties Contractantes s'engage à ce que, au plus tard dans les six mois à partir de l'entrée en vigueur de la présente Convention à son égard, les droits des personnes ayant subi sur son territoire un dommage causé par un véhicule automoteur soient garantis par l'instauration d'un régime d'assurance obligatoire répondant aux dispositions annexées à la présente Convention (annexe I).

2. Elle conserve toutefois la faculté d'adopter des dispositions augmentant la garantie au profit des personnes lésées.

3. Chacune des Parties Contractantes communiquera au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe les textes officiels de sa législation et de ses principales mesures réglementaires instaurant un régime d'assurance obligatoire des véhicules automoteurs. Le Secrétaire Général transmettra ces textes aux autres Parties ainsi qu'aux autres Membres du Conseil de l'Europe.

Article 2

1. Chacune des Parties Contractantes conserve la faculté :

1. d'exempter de l'obligation d'assurance certains véhicules automoteurs qui seraient considérés par Elle comme ne présentant guère de danger;

2. d'exempter de l'obligation d'assurance les véhicules automoteurs appartenant à des autorités publiques nationales ou étrangères ou à des organisations intergouvernementales;

3. de déterminer les montants minimum pour lesquels l'assurance devra être prise; dans ce cas, l'application des dispositions annexées pourra être limitée aux montants ainsi déterminés.

Article 3

1. Chacune des Parties Contractantes peut, au moment de la signature de la présente Convention ou au moment du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion déclarer faire usage d'une ou de plusieurs réserves figurant à l'annexe II à la présente Convention.

2. Chacune des Parties Contractantes peut retirer, en tout ou en partie une réserve formulée par Elle en vertu du paragraphe précédent au moyen d'une notification

adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe et qui prendra effet à la date de sa réception. Le Secrétaire Général en communiquera le texte aux autres Parties ainsi qu'aux autres Membres du Conseil de l'Europe.

Article 4

1. Les facultés et réserves dont il est fait usage par une des Parties Contractantes en vertu des articles 2 et 3 de la présente Convention ne vaudront que sur le territoire de cette Partie et ne pourront porter préjudice à l'application intégrale de la loi d'assurance obligatoire des autres Parties dont le territoire est parcouru.

2. Chacune des Parties Contractantes fera connaître au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe la teneur de ses dispositions nationales relatives aux facultés et réserves visées aux articles 2 et 3 de la présente Convention. Elle tiendra le Secrétaire Général informé de toute modification ultérieure y apportée. Le Secrétaire Général communiquera toutes ces informations aux autres Parties ainsi qu'aux autres Membres du Conseil de l'Europe.

Article 5

Lorsque la réparation d'un dommage causé par un véhicule automoteur met en jeu à la fois l'assurance automobile obligatoire et le régime de sécurité sociale, les droits de la personne lésée et le règlement à intervenir entre les deux systèmes seront déterminés dans le cadre des lois nationales.

Article 6

1. Lorsque la faculté d'exclusion de l'assurance normale visée au paragraphe 2 de l'article 4 des dispositions annexées est prévue dans sa loi nationale, toute Partie Contractante s'engage à subordonner sur son territoire l'organisation des courses ou concours de vitesse, de régularité ou d'adresse au moyen de véhicules automoteurs, à une autorisation administrative. Cette autorisation ne pourra être accordée que si une assurance spéciale répondant aux dispositions annexées couvre la responsabilité civile des organisateurs et des personnes visées à l'article 3 de ces dispositions.

2. Peut toutefois être exclue de cette assurance la réparation des dommages subis par les occupants de véhicules qui participent aux courses ou concours visés au paragraphe précédent.

Article 7

1. Les véhicules automoteurs ayant leur stationnement habituel en dehors du territoire de l'un des Etats Contractants seront dispensés sur ce territoire de l'application de l'article 2 des dispositions annexées lorsqu'ils seront munis d'une attestation du Gouvernement d'un autre Etat Contractant constatant que le véhicule appartient à cet Etat ou, s'il s'agit d'un Etat fédéral à celui-ci ou à l'un de ses pays membres; dans ce dernier cas, l'attestation sera délivrée par le Gouvernement fédéral.

2. Cette attestation désignera l'autorité ou l'organisme qui sera chargé de réparer le dommage conformément à la loi du pays parcouru et qui sera susceptible d'être assigné devant les juridictions compétentes selon cette loi. L'Etat ou le pays auquel appartient ce véhicule se portera garant dudit règlement.

Article 8

Les Parties Contractantes favoriseront la constitution et le fonctionnement de Bureaux destinés à émettre des certificats internationaux d'assurance ainsi qu'à régler les dommages dans le cas prévu à l'article 2, paragraphe 2, des dispositions annexées.

Article 9

1. Chacune des Parties Contractantes s'engage à prendre soit les mesures appropriées en vue de la constitution d'un fonds de garantie, soit toute autre mesure équivalente, afin d'indemniser les personnes lésées dans

les circonstances où la responsabilité civile d'autrui est engagée pour le dommage, lorsque l'obligation d'assurance n'a pas été respectée ou lorsque la personne civilement responsable n'a pas été identifiée, on encore dans les cas d'exclusion autorisés par la première phrase du paragraphe 1 de l'article 3 des dispositions annexées. Chacune des Parties Contractantes déterminera les conditions d'octroi et l'étendue du droit à l'indemnisation.

2. Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes pourront faire valoir dans un autre Etat Contractant le droit prévu au paragraphe précédent dans la même mesure que les ressortissants de ce dernier Etat.

Article 10.

1. Les Parties Contractantes s'engagent à déterminer dans leur loi nationale les personnes auxquelles incombe l'obligation de faire assurer le véhicule automobile et à prendre les mesures appropriées, en les assortissant au besoin de sanctions pénales ou administratives, afin que les obligations résultant des dispositions annexées soient respectées.

2. Les Parties Contractantes s'engagent à prendre dans leur législation nationale, pour l'application des dispositions annexées, les mesures appropriées concernant, la cessation et le retrait de l'agrément des assureurs, et, le cas échéant, du Fonds de garantie et du Bureau, ainsi que le contrôle de leurs activités.

Article 11.

1. Chacune des Parties Contractantes déterminera, s'il y a lieu, l'autorité ou la personne à laquelle la notification prévue à l'article 9 des dispositions annexées sera effectuée.

2. Chacune des Parties Contractantes déterminera les effets du contrat d'assurance en cas de transfert de propriété du véhicule automobile assuré.

Article 12.

Sauf en cas de nécessité urgente, une Partie Contractante ne pourra dénoncer la présente Convention avant l'expiration d'un délai de deux ans à compter de la date d'entrée en vigueur de la Convention à son égard. Toute dénonciation se fera par un avis écrit et notifié au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe qui en informera les autres Parties Contractantes; elle prendra effet à l'expiration d'un délai de trois mois après la date de la réception de sa notification par le Secrétaire Général.

Article 13.

1. Si, après l'entrée en vigueur de la présente Convention à son égard, l'une des Parties Contractantes estime nécessaire de faire usage soit d'une réserve non visée à l'Annexe II à la présente Convention, soit d'une réserve visée à cette annexe, mais dont Elle n'avait pas fait usage antérieurement ou à laquelle Elle aurait renoncé, cette Partie Contractante en notifiera la proposition précise au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, qui la communiquera aux autres Parties Contractantes.

2. Si celles-ci signifient par écrit, et dans le délai de six mois qui suit la communication par le Secrétaire Général, leur accord à cette proposition, la Partie Contractante qui l'a faite peut modifier sa législation dans le sens envisagé. Le Secrétaire Général portera les communications qui lui parviennent en vertu du présent paragraphe à la connaissance des Parties Contractantes.

Article 14.

La présente Convention ne s'applique pas aux territoires d'outremer des Parties Contractantes.

Article 15.

1. La présente Convention est ouverte à la signature des Membres du Conseil de l'Europe. Elle sera ratifiée. Les instruments de ratification seront déposés près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

2. La présente Convention entrera en vigueur 90 jours après la date du dépôt du quatrième instrument de ratification.

3. Pour tout signataire qui la ratifiera ultérieurement, la Convention entrera en vigueur 90 jours après la date du dépôt de son instrument de ratification.

4. Le Secrétaire Général notifiera à tous les Membres du Conseil, ainsi qu'aux Etats adhérents, les noms des signataires, l'entrée en vigueur de la Convention, les noms des Parties Contractantes qui l'auront ratifiée, ainsi que le dépôt de tout instrument de ratification ou d'adhésion intervenu ultérieurement.

Article 16.

Après l'entrée en vigueur de la présente Convention, le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe peut inviter tout Etat non membre du Conseil à adhérer à celle-ci. Tout Etat ayant reçu cette invitation pourra adhérer à la Convention en déposant son instrument d'adhésion près le Secrétaire Général du Conseil, qui notifiera ce dépôt à toutes les Parties Contractantes ainsi qu'aux autres Membres du Conseil de l'Europe. Pour tout Etat adhérent, la Convention entrera en vigueur 90 jours après la date du dépôt de son instrument d'adhésion.

En foi de quoi, les soussignés dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Strasbourg.

le 20 avril 1959, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général en communiquera des copies certifiées conformes à tous les signataires.

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche :

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique :

Pour le Gouvernement du Royaume de Danemark :

Pour le Gouvernement de la République française :

Le Gouvernement français déclare faire usage des réserves figurant à l'Annexe II à la Convention sous les numéros 1, 3, 4, 5, 7, 11, 12, 14, 15 et 16.

M. COUVE de MURVILLE

Pour le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne :

von MERKATZ

Pour le Gouvernement de Royaume de Grèce :

CAMBALOURIS

Pour le Gouvernement de la République islandaise :

Pour le Gouvernement d'Irlande :

Pour le Gouvernement de la République italienne :

PELLA

Pour le Gouvernement du Grand Duché de Luxembourg :

E. SCHAUS

Pour le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas :

Pour le Gouvernement du Royaume de Norvège :

Hans ENGEL

Pour le Gouvernement du Royaume de Suède :

Leif BELFRAGE

Pour le Gouvernement de la République turque :

Pour le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord :

ANNEXE 1.

Dispositions Annexées à la Convention

Article 1er.

On entend dans la présente loi :

par «véhicules automoteurs» : les véhicules destinés à circuler sur le sol et qui peuvent être actionnés par une force mécanique, sans être liés à une voie ferrée, les remorques attelées ainsi que les remorques, même non attelées, qui seront déterminées par le Gouvernement, lorsque celles-ci ont été construites en vue d'être attelées à un véhicule automoteur et sont destinées au transport de personnes et de choses;

par «assurés» : les personnes dont la responsabilité est couverte conformément aux dispositions de la présente loi ;

par «personnes lésées» : les personnes ayant un droit à la réparation du dommage causé par le véhicule automoteur;

par «assureur» : l'entreprise d'assurance agréée par le Gouvernement aux termes de l'article 2, paragraphe 1er et dans les cas du paragraphe 2 du même article, le Bureau assumant la charge de réparer le dommage causé sur le territoire national par des véhicules ayant leur stationnement habituel en dehors de ce territoire.

Article 2.

1. Les véhicules automoteurs ne sont admis à circuler sur la voie publique, sur les terrains ouverts au public et sur les terrains non publics mais ouverts à un certain nombre de personnes ayant le droit de les fréquenter, que si la responsabilité civile à laquelle ils peuvent donner lieu est couverte par une assurance répondant aux dispositions de la présente loi.

L'assurance doit être contractée auprès d'un assureur agréé à cette fin par le Gouvernement.

2. Toutefois, les véhicules automoteurs ayant leur stationnement habituel en dehors du territoire national sont admis à la circulation sur ce territoire, à la condition qu'un Bureau, reconnu à cette fin par le Gouvernement, assume lui-même à l'égard des personnes lésées la charge de réparer, conformément à la loi nationale, les dommages causés par ces véhicules.

Article 3.

1. L'assurance doit couvrir la responsabilité civile du propriétaire, de tout détenteur et de tout conducteur du véhicule assuré, à l'exclusion de la responsabilité civile de ceux qui se seraient rendus maîtres du véhicule soit par vol ou violence, soit simplement sans l'autorisation du propriétaire ou du détenteur. Toutefois, dans ce dernier cas, l'assurance doit couvrir la responsabilité civile du conducteur lorsqu'il lui a été possible de se rendre maître du véhicule par une faute du propriétaire ou du détenteur, ou lorsque le conducteur est une personne préposée à la conduite du véhicule.

2. L'assurance doit comprendre les dommages causés aux personnes et aux biens par des faits survenus sur le territoire national, à l'exception des dommages causés au véhicule assuré et aux biens transportés par celui-ci.

Article 4.

1. Peuvent être exclus du bénéfice de l'assurance :

- a) le conducteur du véhicule ayant occasionné le dommage, ainsi que le preneur d'assurance et tous ceux dont la responsabilité civile est couverte par la police ;
- b) le conjoint des personnes visées à l'article précédent;
- c) les membres de la famille de ces mêmes personnes, soit habitant sous leur toit ou entretenus de leurs deniers, soit transportés dans le véhicule ayant occasionné le dommage.

2. Peuvent être exclus de l'assurance normale les dommages qui découlent de la participation du véhicule à des courses de vitesse, de régularité ou d'adresse autorisées.

Article 5.

Si le contrat stipule que l'assuré contribuera personnellement, dans une certaine mesure, au règlement du dommage, l'assureur n'en demeure pas moins tenu envers la personne lésée au paiement de la contribution qui, en vertu du contrat, est à la charge de l'assuré.

Article 6.

1. La personne lésée possède un droit propre contre l'assureur.

2. S'il y a plusieurs personnes lésées et si le total des indemnités dues excède la somme assurée, les droits des personnes lésées contre l'assureur sont réduits proportionnellement jusqu'à concurrence de cette somme. Cependant, l'assureur qui a versé de bonne foi à une personne lésée une somme supérieure à la part lui revenant, parce qu'il ignorait l'existence d'autres prétentions, ne demeure tenu envers les autres personnes lésées que jusqu'à concurrence du restant de la somme assurée.

Article 7.

1. Les assurés doivent déclarer à l'assureur tous les sinistres dont ils ont connaissance. Le preneur d'assurance doit fournir à l'assureur tous renseignements et tous documents prescrits par le contrat d'assurance. Les assurés autres que le preneur doivent fournir tous les renseignements et documents nécessaires à l'assureur, à la demande de celui-ci.

2. L'assureur peut mettre l'assuré en cause dans le procès qui lui est intenté par la personne lésée.

Article 8.

1. Toute action basée sur le droit propre de la personne lésée contre l'assureur se prescrit par deux ans, à compter du fait générateur du dommage.

2. Une réclamation écrite suspend la prescription à l'égard de l'assureur jusqu'au jour où celui-ci déclare par écrit qu'il rompt les négociations. Les réclamations ultérieures ayant le même objet ne suspendent pas la prescription.

Article 9.

1. L'assureur ne peut opposer à la personne lésée les droits de refuser ou de réduire ses prestations qu'il possède à l'égard de l'assuré en vertu du contrat ou des dispositions légales y afférentes.

2. L'assureur ne peut opposer à la personne lésée la nullité ou la cessation du contrat, sa suspension ou celle de la garantie, que pour les sinistres survenus après l'expiration d'un délai de 16 jours suivant la notification par l'assureur de la nullité, de la cessation ou de la suspension. En cas d'assurances consécutives, cette disposition ne s'appliquera qu'au dernier assureur.

3. Toutefois, les dispositions des paragraphes précédents ne sont pas applicables dans la mesure où le dommage est effectivement couvert par une autre assurance.

4. Les dispositions contenues aux paragraphes 1 et 2 du présent article ne préjugent en rien du droit de recours de l'assureur contre le preneur d'assurance ou un assuré autre que le preneur d'assurance.

Article 10.

Il ne peut être dérogé, par des conventions entre particuliers, aux dispositions de la présente loi prises en faveur des personnes lésées, sauf si une telle faculté résulte de ces dispositions.

ANNEXE II

RESERVES A LA CONVENTION

Chacune des Parties Contractantes peut déclarer vouloir :

1. exempter de l'obligation d'assurance les véhicules automoteurs appartenant à des personnes morales de droit public ou de droit privé qui justifieront de garanties financières suffisantes pour demeurer leur propre assureur;

2. remplacer l'assurance par le dépôt d'un cautionnement pour certaines personnes à déterminer par Elle, à condition que ce cautionnement offre pour les personnes lésées des garanties équivalentes à celles prévues par l'assurance;

3. exclure de l'obligation de l'assurance les dommages causés intentionnellement par un assuré;

4. exclure de l'obligation de l'assurance les cas visés dans la seconde phrase du paragraphe I de l'article 3 des dispositions annexées;

5. exclure de l'obligation de l'assurance le cas de l'utilisation d'un véhicule sans l'autorisation du propriétaire ou détenteur ou malgré l'interdiction de ces derniers, à condition que la personne lésée possède la garantie d'être indemnisée au moins en ce qui concerne les dommages corporels;

6. exempter de l'obligation de l'assurance le préjudice moral;

7. exclure du bénéfice de l'assurance, lorsque l'assuré est une personne morale ou une société de droit commercial ne possédant pas la personnalité juridique propre, les représentants légaux de l'assuré ainsi que leur conjoint, et, dans les conditions prévues au paragraphe 1er, sous (c), de l'article 4 des dispositions annexées, les membres de la famille de ces représentants;

8. exclure du bénéfice de l'assurance d'un véhicule automoteur toute personne qui consent à être transportée par ce véhicule alors qu'elle sait ou devrait savoir que celui-ci a été soustrait à son possesseur légitime par des moyens illicites ou est utilisé pour perpétrer un crime;

9. exclure de l'obligation de l'assurance les dommages causés aux personnes transportées par le véhicule ayant occasionné le dommage dans le cas de transport gratuit ou bénévole;

10. exempter de l'obligation d'assurance les véhicules lorsqu'ils circulent sur des terrains non publics mais ouverts à un certain nombre de personnes ayant le droit de les fréquenter, et lorsqu'ils participent, ailleurs que sur la voie publique, à des courses ou à des concours de vitesse, de régularité ou d'adresse;

11. apporter, uniquement dans les rapports entre ses nationaux, des dérogations à l'article 5 des dispositions annexées, quant aux dommages matériels d'un faible montant;

12. laisser à ses tribunaux le soin d'apprécier si, en cas de dommage causé sur son territoire, il est fait application de l'article 6 des dispositions annexées, les tribunaux étant informés au besoin des principes à respecter;

13. apporter des dérogations au paragraphe 2 de l'article 6 des dispositions annexées en vue d'établir un autre règlement de répartition de la somme assurée;

14. apporter des dérogations aux dispositions du paragraphe 2 de l'article 8 des dispositions annexées;

15. apporter des dérogations à l'article 9 des dispositions annexées, lorsque, dans les cas visés à cet article, la personne lésée possède la garantie d'être indemnisée pour les dommages corporels et matériels; l'indemnité à laquelle pourra prétendre la personne lésée sera accordée en cas de dommages corporels dans la même mesure que s'il y avait une assurance et en cas de dommages

matériels dans une mesure qui pourra être fixée différemment.

16. déroger au paragraphe 2 de l'article 9 des dispositions annexées en ce qui concerne les véhicules automoteurs ayant leur stationnement habituel en dehors de son territoire.

PROTOCOLE DE SIGNATURE

En signant la Convention européenne relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs, les Gouvernements signataires reconnaissent que sont compris dans la définition du terme «véhicules automoteurs» figurant au premier alinéa de l'article 1er des dispositions annexées à ladite Convention, tous les véhicules destinés à circuler sur le sol et qui peuvent être actionnés par une force mécanique sans être liés à une voie ferrée même si ceux-ci sont reliés à un conducteur électrique, ainsi que les cycles pourvus d'un moteur auxiliaire.

Pour le Gouvernement de la République d'Autriche:
Leopold FIGL

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique:
P. WIGNY

Pour le Gouvernement du Royaume de Danemark:

Pour le Gouvernement de la République française:
M. COUVE de MURVILLE

Pour le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne:

von MERKATZ

Pour le Gouvernement du Royaume de Grèce:
CAMBALOURIS

Pour le Gouvernement de la République islandaise:
Pour le Gouvernement d'Irlande:

Pour le Gouvernement de la République italienne:
PELLA

Pour le Gouvernement du Grand Duché de Luxembourg:

E. SCHAUS

Pour le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas:
Pour le Gouvernement du Royaume de Norvège:

Hans ENGÉN

Pour le Gouvernement du Royaume de Suède:
Leif BELFRAGE

Pour le Gouvernement de la République turque:
Pour le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord:

SERIE DES TRAITES ET CONVENTIONS EUROPEENS

Accords et Conventions
conclus entre les Membres du Conseil de l'Europe

1. Le Statut du Conseil de l'Europe du 5 mai 1949.
2. L'Accord Général sur les Privilèges et Immunités du 2 septembre 1949.

3. L'Accord Spécial relatif au Siège du Conseil de l'Europe du 2 septembre 1949.

4. L'Accord Complémentaire à l'Accord Général sur les Privilèges et Immunités du Conseil de l'Europe du 18 mars 1950.

5. La Convention de Sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales du 4 novembre 1950.

6. Les Amendements au Statut du 15 mai 1951.
7. L'Amendement au Statut du 18 décembre 1951.
8. Le Statut du Conseil de l'Europe avec amendements et avec les Textes de caractère statutaire adoptés en mai et en août 1951.
9. Le Protocole additionnel à la Convention de Sauvegarde des Droits de l'Homme et de Libertés fondamentales du 20 mars 1952.
10. Le Protocole additionnel à l'Accord Général sur les Privilèges et Immunités du Conseil de l'Europe.
11. L'Amendement au Statut du Conseil de l'Europe du 4 mai 1953.
12. Accord intérimaire européen concernant les Régimes de Sécurité Sociale relatifs à la Vieillesse, à l'Invalidité et aux Survivants, avec Protocole additionnel.
13. Accord intérimaire européen concernant la Sécurité Sociale à l'exclusion des Régimes relatifs à la Vieillesse, à l'Invalidité et aux Survivants, avec Protocole additionnel.
14. Convention Européenne d'Assistance Sociale et Médicale, avec Protocole additionnel.
15. Convention Européenne relative à l'Equivalence des Diplômes donnant accès aux Etablissements Universitaires.
16. Convention Européenne relative aux Formalités prescrites pour les Demandes de Brevets.
17. Convention Européenne sur la Classification Internationale des Brevets d'Invention.
18. Convention Culturelle Européenne.
19. Convention Européenne d'Etablissement.
20. Accord Européen sur l'échange des invalides de guerre en vue d'un traitement médical.
21. Convention Européenne sur l'équivalence des périodes d'études universitaires.
22. Deuxième Protocole additionnel à l'Accord Général sur les Privilèges et Immunités du Conseil de l'Europe.
23. Convention Européenne pour le Règlement pacifique des Différends.
24. Convention Européenne d'Extradition.
25. Accord Européen sur le régime de la circulation des personnes entre les pays membres du Conseil de l'Europe.
26. Accord Européen relatif à l'échange de substances thérapeutiques d'origine humaine.
27. Arrangement Européen sur l'échange des programmes au moyen de films de télévision.
28. Troisième Protocole additionnel à l'Accord Général sur les Privilèges et Immunités du Conseil de l'Europe.
29. Convention Européenne relative à l'Assurance obligatoire de la Responsabilité Civile en matière de Véhicules Automoteurs.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἐναντι ἀστικῆς εὐθύνης ἀφορώσης εἰς αὐτοκίνητα ὀχήματα.

Αἱ ὑπογράφουσαι Κυβερνήσεις, Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης,

Λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν ὅτι σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης εἶναι ἡ ἐπίτευξις μεγαλυτέρας ἐνότητος μεταξὺ τῶν Μελῶν τοῦ ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως, μεταξὺ ἄλλων, διευκολυνθῇ ἡ οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ των πρόοδος διὰ τῆς ἐπιτεύξεως συμφωνιῶν καὶ κοινῆς δράσεως ἐπὶ οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν, πολιτιστικῶν, ἐπιστημονικῶν, νομικῶν καὶ διοικητικῶν—διαχειριστικῶν θεμάτων.

Θεωροῦσαι ὡς ἀναγκαίαν τὴν διαφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν θυμάτων αὐτοκινητιστικῶν ἀτυχημάτων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας των διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐνὸς συστήματος ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως.

Λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ ἦτο δυσχερὲς ἡ ἐπίτευξις τῆς πλήρους ἐνοποιήσεως τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ θέμα αὐτὸ νόμων των καὶ θεωροῦσαι ὅτι θὰ ἤρκει ἡ τυποποίησις δι' ὅλα τὰ Κράτη—Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης τῶν βασικῶν ἐκείνων κανόνων οἵτινες κρίνονται ὡς οὐσιώδους σημασίας ἐνῶ ἐκάστη χώρα θὰ εἶναι ἐλευθέρα νὰ ἐφαρμόζη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας τῆς διατάξεις παρεχούσας μεγαλυτέραν προστασίαν εἰς τὰ ἀδικούμενα πρόσωπα.

Θεωροῦσαι ἐπὶ πλέον ὡς ἀναγκαίαν τὴν προώθησιν τῆς ιδρύσεως καὶ λειτουργίας διεθνῶν ασφαλιστικῶν γραφείων καὶ ταμείων ἐγγυήσεων ἢ τὴν λήψιν ἀντιστοίχων μέτρων.

Συνωμολόγησαν τὰ ἀκόλουθα :

"Ἀρθρον 1.

1. "Ἐκαστον τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασφαλίσῃ ὅτι ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμβάσεως ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἐν λόγῳ Μέρος, τὰ δικαιώματα προσώπων ὑφισταμένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας των βλάβην ἢ ζημίαν ὀφειλομένην εἰς αὐτοκίνητα ὀχήματα θὰ προστατεύωνται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς συστήματος ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως συμφώνου πρὸς τὰς ἐν παραρτήματι τῆς παρούσης συμβάσεως προσηρτημένης διατάξεις (Παράρτημα 1).

2. "Ἐκαστον τῶν συμβαλλομένων Μερῶν θὰ διατηρήσῃ ὅπωςδῆποτε τὴν δυνατότητα τῆς υἱοθετήσεως διατάξεων παρεχουσῶν μεγαλυτέραν προστασίαν εἰς τὰ ἀδικούμενα πρόσωπα.

3. "Ἐκαστον τῶν συμβαλλομένων Μερῶν θὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης τὰ ἐπίσημα κείμενα τῆς νομοθεσίας καὶ τῶν κυριωτέρων κανονισμῶν τῶν θεσπιζόντων τὸ ἴδιον αὐτοῦ σύστημα ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως αὐτοκινητιστικῶν ἀτυχημάτων. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ διαβιβάζῃ τὰ κείμενα αὐτὰ εἰς τὰ λοιπὰ Μέρη ὡς καὶ εἰς τὰ ἄλλα Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

"Ἀρθρον 2.

"Ἐκαστον τῶν συμβαλλομένων Μερῶν θὰ διατηρήσῃ τὴν δυνατότητα ὅπως :

1. Ἐξαίρεση τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως αὐτοκίνητα τινὰ ὀχήματα διὰ τὰ ὁποῖα θεωρεῖ ὅτι ἡ χρῆσις των ἐλάχιστον ἢ οὐδὲν παρουσιάζει κίνδυνον.

2. Ἐξαίρεση τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως αὐτοκίνητα ὀχήματα ἀνήκοντα εἰς δημοσίας ἢ ξένας ἀρχὰς ἢ εἰς διακυβερνητικούς ὁργανισμούς.

3. Νὰ καθορίσῃ τὰ ἀναγκαιῶντα ἐλάχιστα ποσὰ ασφαλιστικῆς καλύψεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐν παραρτήματι προσηρτημένων διατάξεων δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ ὡς ἂν ποσὰ.

"Ἀρθρον 3.

1. "Ἐκαστον ἐκ τῶν συμβαλλομένων Μερῶν δύναται, κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ ὁργάνου τοῦ ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, νὰ δηλώσῃ ὅτι διατηρεῖ δι' ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα μιᾶς ἢ πλει-

όνων τῶν ἐν τῷ παραρτήματι II τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένων ἐπιφυλάξεων.

2. "Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται νὰ ἀποσύρῃ, ὁλικῶς ἢ μερικῶς, οἷανδῆποτε ἐπιφυλάξιν ἣν διέτύπωσε βάσει τῆς προηγουμένης παραγράφου, διὰ εἰδοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, ἣτις θέλει ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήξεώς της. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ κοινοποιήσῃ τὴν εἰδοποίησιν εἰς τὰ λοιπὰ Μέρη καὶ εἰς τὰ ἄλλα Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

"Ἀρθρον 4.

1. Αἱ συνεπεία τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀσχοῦμεναι αἰρέσεις καὶ διατυπώμεναι ἐπιφυλάξεις θέλουσι ἰσχύει μόνον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας τοῦ ἐπιφυλασσομένου καὶ θέλουσι προκαταλαμβάνει τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἄλλων Μερῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας τῶν ὁποίων χρησιμοποιοῦται τὸ αὐτοκίνητον.

2. "Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ πληροφορῇ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης περὶ τοῦ περιεχομένου τῶν νομικῶν του διατάξεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς αἰρέσεις καὶ ἐπιφυλάξεις τὰς σχετικὰς πρὸς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τῆς παρούσης Συμβάσεως. Τὸ προρηθὲν Μέρος θέλει τηρῇ ἐνήμερον τὸν Γενικὸν Γραμματέα ἐξ οἷανδῆποτε μεταβολῶν ἐπενεχθησομένων εἰς αὐτὰς μεταγενεστέρως.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ διαβιβάζῃ ἀπάσας τὰς τοιαύτης φύσεως πληροφορίας εἰς τὰ λοιπὰ Μέρη καὶ εἰς τὰ ἄλλα Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

"Ἀρθρον 5.

Ὅσάκις ἡ ἀποζημίωσις διὰ βλάβην ἐπενεχθεῖσα ὑπ' αὐτοκινήτου ὀχήματος περιλαμβάνει τόσον ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν αὐτοκινήτου ὅσον καὶ σχήματα κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, τὰ δικαιώματα τοῦ ζημιωθέντος μέρους καὶ ἡ ἀκολουθητέα πρὸς διευθέτησιν τοῦ ζητήματος μεταξὺ τῶν δύο συστημάτων διαδικασία θὰ καθορίζηται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας.

"Ἀρθρον 6.

1. Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ αἵρεσις ἀποκλεισμοῦ ἀπὸ τῆς κανονικῆς ἀσφαλίσεως ἢ ἀναφερομένη εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 4 τῶν ἐν παραρτήματι προσηρτημένων διατάξεων προβλέπεται ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας, ἕκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποβάλλῃ τὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας του διαξαγωγὴν αὐτοκινητιστικῶν ἀγώνων ἢ διαγωνισμῶν, ἀσχέτως τοῦ ἐὰν ἀναφέρονται εἰς ταχύτητα, ἀκρίβειαν ἢ ἐπιδειξιότητα, εἰς ἐπίσημον ἑλεγχον καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν λήψιν ἐπισήμου ἀδείας. Ἡ τοιαύτη ἀδεία δὲν θὰ χορηγῆται, εἰμὴ μόνον ἐὰν ἡ ἀστικὴ εὐθύνη τῶν ὁργανωτῶν καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ προσηρτημένου παραρτήματος ἀναφερομένων προσώπων καλύπτεται δι' εἰδικῆς ἀσφαλίσεως συμμορφουμένης πρὸς τὰς ὡς ἂν διατάξεις.

2. Ὅπωςδῆποτε, εἶναι δυνατός ὁ ἀποκλεισμός ἀπὸ τῆς ἀποζημιώσεως διὰ ζημίας προσεγεχθησομένης εἰς τοὺς μεταφερομένους δι' αὐτοκινήτων συμμετεχόντων εἰς ἀγῶνας ἢ διαγωνισμούς ὡς οἱ εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναφερόμενοι.

"Ἀρθρον 7.

1. Αὐτοκίνητα ὀχήματα ἐδρεύοντα συνήθως ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας ἐνὸς Συμβαλλομένου Κράτους θέλουσιν ἐξαίρεθῇ εἰς τὴν ἐπικράτειαν ταύτην τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 2 τῶν διατάξεων τοῦ προσηρτημένου παραρτήματος, ἐὰν εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ πιστοποιητικοῦ ἐκδιδόμενου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους δηλοῦντος ὅτι τὸ ὄχημα ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος αὐτὸ ἢ, εἰς τὴν περίπτωσιν ὁμοσπονδιακοῦ Κράτους, εἰς ἓν τῶν συνιστῶντων αὐτὸ μελῶν.

Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίπτωσιν τὸ πιστοποιητικὸν θὰ ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὸ πιστοποιητικὸν θὰ ἀναφέρῃ τὴν ἀρχὴν ἢ τὸν ὁργανισμόν ὅστις θὰ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν πληρωμὴν ἀποζη-

μίσσεως συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς χώρας εἰς ἣν γίνεται ἐπίσκεψις καὶ θὰ δύναται νὰ ἐναχθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου διὰ τοιαύτας ὑποθέσεις δικαστηρίου, συμφώνως πρὸς τοὺς κρατοῦντας νόμους.

Τὸ Ὅμοσπονδιακὸν Κράτος ἢ τὸ μέλος αὐτοῦ εἰς ὃ ἀνήκει τὸ ὄχημα θὰ ἐγγυᾶται τοιαύτας πληρωμὰς.

Ἄρθρον 8.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ προωθήσουν τὴν ἰδρυσιν καὶ λειτουργίαν Γραφείων ἀποσκοποῦντων εἰς τὴν ἐκδοσιν διεθνῶν πιστοποιητικῶν ἀσφαλίσεως καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν ἀπαιτήσεων διὰ βλάβας ἢ ζημίας προκυπτούσας ὑπὸ τὰς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἁρθροῦ 2 τῶν διατάξεων τοῦ προσηρτημένου παραρτήματος καθοριζόμενας συνθήκας.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ἰδρύσεως ταμείου ἐγγυήσεως ἢ λήψεως ἰσοδυνάμων μέτρων πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποζημιώσεως ζημιουμένων προσώπων διὰ βλάβας προκαλουμένας ὑπὸ συνθήκας συνεπαγομένης ἀστικῆν εὐθύνην ὅσας δὲν ἔχει τηρηθῇ ἢ ὑποχρέωσις πρὸς ἀσφάλισιν ἢ δὲν ἐπιτευχθῇ ἢ ἀνιχνῶνται τοῦ ὑπευθύνου προσώπου ἢ ἢ προκειμένη περίπτωσις ἀποτελεῖ μίαν τῶν ἐξαίρουμένων τῆς ἀσφαλίσεως συμφώνως πρὸς τὴν πρώτην πρότασιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 3 τῶν συνημμένων διατάξεων. Αἱ συνθήκαι παροχῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἢ ἔκτασις τοῦ τοιοῦτου δικαιώματος θὰ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου Συμβαλλομένου Μέρους.

2. Ὑπὸ οἰονδήποτε τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ δικαιοῦνται νὰ μεταφέρουν τὴν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπομένην ἀπαίτησιν εἰς οἰονδήποτε ἄλλο Συμβαλλόμενον Κράτος ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὡς καὶ οἱ ὑπὸ οἰοῦν τοῦ Κράτους τούτου.

Ἄρθρον 10.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καθορίσουν εἰς τὴν ἐθνικὴν των νομοθεσίαν τὰ διὰ τὴν ἀσφάλισιν τῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων ὑπεύθυνα πρόσωπα καὶ νὰ λάβουν ὅλα τὰ ἐνδείκνυόμενα μέτρα, συνοδευόμενα ὅσας παρίσταται ἀνάγκη ὑπὸ ποινικῶν ἢ διοικητικῶν κυρώσεων, πρὸς ἐπιβολὴν τῆς συμμορφώσεως πρὸς τὰς κατὰ τὴν συνημμένων διατάξεων προκυπτουσῶν ὑποχρεώσεων.

2. Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῇ παραρτήματι προσηρτημένων διατάξεων τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως θεσμίσουν διατάξεις τῆς ἐθνικῆς των νομοθεσίας σχετιζόμενας πρὸς τὴν ἐγκρίσιν ἢ τὴν ἐκπνοὴν ἢ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἐγκρίσεως, τῶν ασφαλιστῶν καὶ ἐάν παρίσταται ἀνάγκη, τοῦ Ταμείου Ἐγγυήσεως καὶ τοῦ Γραφείου, ὡς ἐπίσης καὶ πρὸς τὸν ἐλεγχον τῆς λειτουργίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ καθορίσῃ, ἐάν παραστῇ ἀνάγκη, τὴν ἀρχὴν ἢ πρόσωπον εἰς ὃ θὰ γίνῃ ἢ εἰδοποιήσῃ ἢ ἀναφερομένη εἰς τὸ ἄρθρον 9 τῶν διατάξεων τοῦ προσηρτημένου παραρτήματος.

2. Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ καθορίσῃ τὴν τύχην ἣν θὰ ἔχῃ τὸ ασφαλιστικὸν συμβόλαιον εἰς τὴν περίπτωσιν ἀλλαγῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ασφαλισθέντος ὀχήματος.

Ἄρθρον 12.

Πλὴν τῶν περιπτώσεων ἐπείγουσας ἀνάγκης, δὲν θὰ εἶναι δυνατὴ ἢ ὑπὸ τινος τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καταγγελία τῆς παρούσης Συμβάσεως πρὸς τῆς παρόδου διετίας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἡ παρούσα Σύμβασις ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο. Πᾶσα καταγγελία θὰ ἐνεργῇ διὰ γραπτῆς εἰδοποιήσεως πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ὅστις καὶ θὰ πληροφορῇ σχετικῶς τὰ λοιπὰ Συμβαλλόμενα Μέρη. Ἡ καταγγελία θὰ ἰσχύῃ τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν λήψεως τῆς εἰδοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρον 13.

1. Ἐάν, μετὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ θέσιν τῆς Συμβάσεως ὡς πρὸς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, τὸ μέρος αὐτὸ θεω-

ρήσῃ ὡς ἐπιβαλλομένην τὴν διατύπωσιν μιᾶς ἐπιφυλάξεως, εἴτε μὴ προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ Παραρτήματος II τῆς παρούσης Συμβάσεως, εἴτε, ἐάν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Παραρτήματος, μὴ διατυπωθεῖσαν προηγουμένως ἢ ἀνακληθεῖσαν, θὰ πληροφορήσῃ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς του προτάσεως, ἣν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ κοινοποιήσῃ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Συμβαλλόμενα Μέρη.

2. Ἐάν, ἐντὸς προθεσμίας ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως κοινοποιήσεως τῆς προτάσεως τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δηλώσουν ἐγγράφως τὴν ὡς πρὸς τὴν ὑποβληθεῖσαν πρότασιν συγκατάθεσιν των, τότε τὸ ὑποβληθὲν τὴν πρότασιν Συμβαλλόμενον μέρος δύναται νὰ τροποποιήσῃ καταλλήλως τὴν νομοθεσίαν του. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν τὰς συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον αὐτὴν γενομένας εἰδοποιήσεις.

Ἄρθρον 14.

Ἡ παρούσα Σύμβασις δὲν θὰ ἰσχύῃ δι' ὑπερπόντια ἐδάφη τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ εἶναι ἀνοικτὴ εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῶν Μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Θὰ ἐπικυρωθῇ. Τὰ ὄργανα ἐπικυρώσεως θὰ κατατεθοῦν παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

2. Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἐνενήκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ τετάρτου ὀργάνου ἐπικυρώσεώς της.

3. Ὡς πρὸς οἰονδήποτε ὑπογράφοντα ὅστις θέλει ἐπικυρώσῃ ταύτην μεταγενεστέρως ἢ Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἐνενήκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ σχετικοῦ ὀργάνου ἐπικυρώσεως.

4. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ κοινοποιήσῃ εἰς ὅλα τὰ Μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ εἰς τὰ προσχωροῦντα Κράτη τὰ ὀνόματα τῶν ὑπογραφόντων, τὴν ἐν ἰσχύϊ θέσιν τῆς Συμβάσεως, τὰ ὀνόματα τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἅτινα ἔχουν ἐπικυρώσῃ τὴν Σύμβασιν καὶ τὴν ἐπακολουθεῖσαν καταθέσιν οἰονδήποτε ὀργάνου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως.

Ἄρθρον 16.

Μετὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ θέσιν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῇ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης δύναται νὰ καλέσῃ πρὸς προσχώρησιν οἰονδήποτε Κράτος μὴ Μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Οἰονδήποτε κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν καλούμενον Κράτος δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν διὰ καταθέσεως παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ σχετικοῦ ὀργάνου προσχωρήσεως. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου θὰ εἰδοποιήσῃ ἅπαντα τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη καὶ τὰ λοιπὰ Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης περὶ τῆς τοιαύτης καταθέσεως. Ἡ Σύμβασις θὰ τίθεται ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς οἰονδήποτε εἰς αὐτὴν προσχωρῶν Κράτος ἐνενήκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ σχετικοῦ ὀργάνου προσχωρήσεώς του.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι, εἰς πίστῳ τῶν ἀνωτέρω δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι πρὸς τοῦτο, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο εἰς Στρασβοῦργον,

τὴν 20ην ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1959, εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν Γλῶσσαν τῶν δύο κειμένων ἐχόντων τὴν αὐτὴν ἰσχύϊν, εἰς ἀπλοῦν πρωτότυπον ὅπερ θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχεῖαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ ὁποῦ οἱ Γενικοὶ Γραμματεῖς θ' ἀποστείλῃ κεκυρωμένα ἀντίγραφα εἰς ἕκαστον τῶν ὑπογραψάντων.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Δημοκρατίας τῆς Αὐστρίας :
LEOPOLD FIGL

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τοῦ Βελγίου :
P. WIGNY

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Δανίας :

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας : Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι θὰ χρησιμοποίησιν τὰς ἐπιφυλάξεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ Παραρτήματος II τῆς Συμβάσεως ὑπ' ἀριθμοὺς 1,3,4,5,7,11,12,14,15 καὶ 16
M. COUVE DE MURVILLE

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας.

VON MERKATZ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος

CAMBALOURIS

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἰσλανδικῆς Δημοκρατίας

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἰρλανδίας

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας
PELLA

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου
F. SCHAUS

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Νορβηγίας
HANS ENGEL

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηδίας :
LEIF BELFRAGE

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας :

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας :

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α Ι.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΠΡΟΣΗΡΤΗΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος νόμου :

Ὁ ὅρος «αὐτοκίνητα ὀχήματα» θὰ σημαίῃ μηχανικῶς προωθούμενα αὐτοκίνητα προοριζόμενα δι' ὁδήγησιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πλὴν τῶν ἐπὶ σιδηροτροχιῶν κινουμένων, καὶ θὰ περιλαμβάνῃ καὶ ρυμουλκούμενα ὁσάκις ταῦτα εἶναι συννευγμένα, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ, ἀσύζευκτα ρυμουλκούμενα κατασκευασμένα ἢ προσηρμοσμένα πρὸς ρυμούλκωσιν ὑπ' αὐτοκινήτου ὀχήματος καὶ μεταφορὰν ἀγαθῶν ἢ προσώπων.

Ὁ ὅρος «ἡσφαλισμένοι» θὰ σημαίῃ : πρόσωπα τῶν ὁποίων ἡ εὐθύνη καλύπτεται συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον.

Ὁ ὅρος «ζημιούμενα μέρη» θὰ σημαίῃ : πρόσωπα διακαιούμενα εἰς ἀποζημίωσιν διὰ βλάβην προκληθεῖσαν ὑπὸ αὐτοκινήτου ὀχήματος.

Ὁ ὅρος «ἀσφαλιστής» θὰ σημαίῃ : τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐγκριμένην ἀσφαλιστικὴν ἐπιχείρησιν συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2, τὸ Γραφεῖον, ὅπερ θὰ εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν ρύθμισιν ἀπαιτήσεων διὰ ζημίαν προκαληθεῖσαν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐθνικῆς ἐπικρατείας, ὑπὸ ὀχημάτων ἐδρεύοντων συνήθως ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 2.

1. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ὁδήγησις ἐπὶ δημοσίων ὁδῶν, ἐπὶ ἐδαφῶν ἐλευθέρων διὰ τὸ κοινὸν ἢ ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἐδαφῶν ἐφ' ὧν πρόσωπα τινὰ ἔχουν δικαιώματα διελεύσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐνεργειῶν δυναμένη νὰ προκύψῃ ἀστική εὐθύνη καλύπτεται δι' ἀσφάλισέως συμφώνου πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἀσφάλεια δέον ὅπως συνάπτεται μετ' ἀσφαλιστοῦ ἐγκριμένου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἐν τούτοις, αὐτοκίνητα ὀχήματα ἐδρεύοντα συνήθως ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐθνικῆς ἐπικρατείας δύνανται νὰ ὀδηγῶνται ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας αὐτῆς ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι Γραφεῖον τι ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναλαμβάνει ἄμεσον εὐθύνην ἀποζημιώσεως, συμφώνως πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν τῶν ζημιουμένων μερῶν διὰ βλάβην προκαλουμένην ὑπὸ τοιούτων ὀχημάτων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἀσφάλεια δέον ὅπως καλύπτῃ τὴν ἀστικήν εὐθύνην τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ οἰουδήποτε ὁδηγοῦ ἢ ὑπευθύνου διὰ τὸ ἀσφαλισθὲν ὄχημα προσώπου, ἐξαιρουμένων τῶν προσώπων ἀτινα ἔλαβον τὸν ἑλεγχον τοῦ αὐτοκινήτου εἴτε διὰ κλοπῆς ἢ ἐνασχέσεως βίας εἴτε ἀπλῶς ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ ὑπευθύνως χρησιμοποιοῦντος αὐτὸ προσώπου. Ἐν τούτοις, εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἡ ἀσφάλεισις δέον ὅπως καλύπτῃ τὴν ἀστικήν εὐθύνην τοῦ ὁδηγοῦ ἐὰν οὗτος ἠδυνήθῃ νὰ ἀναλάβῃ τὸν ἑλεγχον τοῦ ὀχήματος λόγω σφάλματος τοῦ κατόχου ἢ ὑπευθύνως χρησιμοποιοῦντος αὐτὸ προσώπου, ἢ ἐὰν ὁ ὁδηγὸς εἶναι πρόσωπον ὁδηγῶν ἐξ ἐπαγγέλματος αὐτοκίνητον.

2. Ἡ ἀσφάλεια δέον ὅπως περιλαμβάνῃ βλάβην προξενθεῖσαν εἰς πρόσωπα καὶ ἰδιοκτησίαν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐθνικῆς ἐπικρατείας, ἐξαιρουμένης τῆς ζημίας τοῦ ἡσφαλισμένου ὀχήματος καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς μεταφερομένης ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀπὸ τῶν εὐεργετημάτων τῆς ἀσφαλείας δύνανται νὰ ἐξαιρεθοῦν :

(α) Ὁ ὁδηγὸς τοῦ προκαλοῦντος τὴν βλάβην ὀχήματος, ὁ κάτοχος τοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου καὶ ὅλα τὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων ἡ ἀστική εὐθύνη καλύπτεται ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου.

(β) Αἱ σύζυγοι τῶν προαναφερομένων προσώπων.

(γ) Μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν προσώπων αὐτῶν, εἴτε διαμένουν μετ' αὐτῶν ἢ ἐξαρτῶνται ἐξ αὐτῶν πρὸς συντήρησιν των. εἴτε μεταφέρονται διὰ τοῦ ὀχήματος τοῦ προκαλέσαντος τὴν βλάβην.

2. Ζημία ἢ βλάβη προξενθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὀχήματος κατὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς αὐτοκίνητιστικὸν ἀγῶνα ἢ διαγωνισμοὺς διεξαγομένους κατόπιν ἐπισήμου ἀδείας, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν πρόκειται περὶ ἀγῶνος ταχύτητος, ἀξιοπιστίας ἢ ἐπιδεξιότητος, δύνανται νὰ ἐξαιρεθοῦν τῆς κανονικῆς ἀσφάλισέως.

Ἄρθρον 5.

Ἐὰν εἰς τὸ ἀσφαλιστήριον συμβόλαιον ἔχει συμφωνηθῇ ὅτι ὁ ἴδιος ὁ ἡσφαλισμένος θὰ εἰσφέρει κατὰ τι εἰς τὴν ἀποζημίωσιν προσγενομένης τινὸς βλάβης, ὁ ἀσφαλιστής θὰ παραμένῃ ὑπεύθυνος πρὸς τὸ ζημιωθὲν μέρος διὰ τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς, ἥτις καθορίζεται ὑπὸ τοῦ συμβολαίου ὡς ὀφειλομένη ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ζημιούμενον μέρος ἔχει ἄμεσον ἀπαιτήσιν ἐναντίον τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὑπάρχουν πλεονα τοῦ ἐνὸς ζημιούμενου μέρους, καὶ ἡ ὀφειλομένη ὀλικὴ ἀποζημίωσις υπερβαίνει τὸ ἀσφαλισθὲν ποσόν, αἱ νόμιμοι ἀπαιτήσεις τῶν ζημιωθέντων μερῶν ἐναντίον τοῦ ἀσφαλιστοῦ θὰ ἐλαττοῦνται ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὸ ἀσφαλισθὲν ποσόν. Ἐὰν ἐν τούτοις ἀσφαλιστὴς τις, λόγω ἀγνοίας τῆς ὑπάρξεως ἐτέρων ἀπαιτήσεων, πληρώσῃ καλῇ τῇ πίστει εἰς ἐν τῶν ζημιουμένων μερῶν ποσὸν μεγαλύτερον τοῦ κανονικῶς ἀναλογούντος εἰς τὸ μέρος αὐτὸ μεριδίου, θὰ εἶναι χρεώστης πρὸς τὰ ἕτερα ζημιωθέντα μέρη μόνον διὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀσφαλισθέντος ποσοῦ.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ἡσφαλισμένοι δέον ὅπως ἀναφέρουν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν ἅπαντα τὰ αὐτὴν ὀχήματα ὧν ἔλαβον γνῶσιν. Ὁ κάτο-

χος τοῦ ασφαλιστηρίου συμβολαίου δέον ὅπως χορηγῇ εἰς τὸν ασφαλιστὴν οἰασδήποτε πληροφορίας ἢ οἰαδήποτε ἔγγραφο ἐξ ἐκείνων ἅτινα συμφωνήθησαν ἐν τῷ ασφαλιστηρίῳ συμβολαίῳ. Ἡσφαλισμένα πρόσωπα διάφορα τοῦ κατόχου τοῦ ασφαλιστηρίου συμβολαίου δέον ὅπως χορηγοῦν οἰανδήποτε πληροφορίαν ἢ οἰονδήποτε ἔγγραφον ἢ θέλεν ἀπαιτήσει ὁ ασφαλιστής, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ τελευταίου.

2. Ὁ ασφαλιστής δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν συμμετοχὴν τοῦ προκαλέσαντος τὴν ζημίαν ἡσφαλισμένου εἰς οἰανδήποτε δικαστικὴν ἐνέργειαν τοῦ ζημιωθέντος μέρους στρεφομένην ἐναντίον του.

Ἄρθρον 8.

1. Ἀποκλείεται οἰαδήποτε ἐκ μέρους τοῦ ζημιωθέντος μέρους ἐνέργεια ἐναντίον τοῦ ασφαλιστοῦ, στηριζομένη ἐπὶ τῆς ἀμέσου ἀπαιτήσεως τοῦ προηγουμένου ἐναντι τοῦ ασφαλιστοῦ, μετὰ τὴν πάροδον διετίας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ἀτυχήματος.

2. Μία γραπτὴ αἰτήσις θὰ ἀναστείλῃ τὸ ὡς ἄνω χρονικὸν διάστημα ὡς πρὸς τὸν ασφαλιστὴν μέχρις οὗ δηλώσῃ οὗτος ἐγγράφως ὅτι ἔχει διακόψει τὰς διαπραγματεύσεις. Τὸ χρονικὸν τοῦτο ὅριον δὲν ἀναστέλλεται ὑπὸ μεταγενεστέρων σχετικῶν αἰτήσεων.

Ἄρθρον 9.

1. Ὁ ασφαλιστής δὲν δύναται νὰ ἐγείρῃ ἐναντίον ζημιωθέντος μέρους τὰ δικαιώματα ἅτινα ἔχει ἐναντι τοῦ ἡσφαλισμένου, λόγῳ τοῦ σχετικοῦ συμβολαίου ἢ τῶν διατάξεων τοῦ σχετικοῦ νόμου, διὰ νὰ ἀποστερήσῃ τὸ ζημιωθὲν μέρος τῶν εὐεργετημάτων του ἢ νὰ περιορίσῃ τὴν ἔκτασίν των.

2. Ἡ ἀκύρωσις ἢ ἡ λήξις τῆς ἰσχύος τοῦ ασφαλιστηρίου συμβολαίου ἢ ἀναστολὴ του ἢ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐγγυήσεως τοῦ δύναται νὰ ἐγερθῇ ὑπὸ τοῦ ασφαλιστοῦ ἐναντι τοῦ ζημιωμένου μέρους μόνον ὡς πρὸς ἀτυχήματα ἐπιουμβάλλοντα μετὰ πάροδον δεκαῆς ἡμερῶν ἀφ' ὅτου ὁ ασφαλιστής ἐπέδωκεν εἰδοποίησιν τῆς προρρηθείσης ἀκυρώσεως, λήξεως ἢ ἀναστολῆς. Εἰς τὴν περίπτωσιν διαδοχικῶν ασφαλίσεων ἢ παρούσα διάταξις θὰ ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου ασφαλιστοῦ.

3. Ὅπωςδήποτε, αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν θὰ εἶναι ἐφαρμοσίμοι ἐφ' ὅσον αἱ ζημίαι καλύπτονται ἀποτελεσματικῶς ὑπὸ ἐτέρας ασφαλείας.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν προδικάζουν κατ' οὐδὲν τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσφαλιστοῦ νὰ προβαίνει εἰς ἐνέργειας ἐναντίον τοῦ κατόχου τοῦ ασφαλιστηρίου συμβολαίου ἢ ἡσφαλισμένου τινος προσώπου διαφόρου τοῦ κατόχου τοῦ ασφαλιστηρίου συμβολαίου.

Ἄρθρον 10.

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ συμφωνίας μεταξὺ ἀτόμων παρέγκλισις ἀπὸ τῶν διατάξεων ἐκείνων τοῦ παρόντος νόμου τῶν προοριζομένων νὰ προστατεύσουν ζημιούμενα μέρη, ἐκτὸς ἐὰν τὸ τοιοῦτον δικαίωμα προκύπτῃ ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν διατάξεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ

Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται νὰ δηλώσῃ τὴν πρόθεσίν του ὅπως :

1. Ἐξαίρεσει τῆς ὑποχρεωτικῆς ασφαλίσεως αὐτοκίνητα ὀχήματα ἀνήκοντα εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ δικαίου ἱκανὰ νὰ παράσχουν ἐπαρκεῖς οικονομικὰς ἐγγυήσεις εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποβοῦν ασφαλισταὶ ἑαυτῶν.

2. Ἐπιτρέψῃ διὰ πρόσωπα ἅτινα θὰ καθορίσῃ τὸ ἴδιον, τὴν κατάθεσιν ἐγγυήσεως ἀντὶ τῆς ασφαλίσεως ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅπωςδήποτε, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐγγυήσις θὰ παρέχῃ εἰς τὰ ζημιούμενα μέρη ἐξασφαλίσεις, ἰσοδυνάμους πρὸς ἐκείνας αἰτνες παρέχονται ὑπὸ τῆς ασφαλίσεως.

3. Ἐξαίρεσει τῆς ὑποχρεωτικῆς ασφαλίσεως πᾶσαν ζημίαν προκαλουμένην ἐκ προθέσεως ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιζομένου.

4. Ἐξαίρεσει τῆς ὑποχρεωτικῆς ασφαλίσεως τὰς ἐν τῇ δευτέρᾳ προτάσει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τῶν ἐν παραρτήματι διατάξεων καθοριζομένας περιπτώσεις.

5. Ἐξαίρεσει τῆς ὑποχρεωτικῆς ασφαλίσεως τὴν ὁδήγησιν ὀχήματος ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ιδιοκτήτου ἢ τοῦ ὑπευθύνου διὰ τὸ ὄχημα προσώπου, ἢ κατὰ παράβασιν τῶν ἐντολῶν των, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τὸ ζημιούμενον μέρος κατέχει ἐγγυήσιν ἀποζημιώσεως τοῦλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ εἰς σωματικὰς βλάβας.

6. Ἐξαίρεσει τῆς ὑποχρεωτικῆς ασφαλίσεως πᾶσαν ἡθικὴν βλάβην.

7. Ἐξαίρεσει τῶν ἐκ τῆς ασφαλίσεως ἀπορρεόντων εὐεργετημάτων, ὅσας οἱ ἡσφαλισμένοι εἶναι μὴ φυσικὸν πρόσωπον ἢ ἐμπορικὴ εἰσαίρια μὴ ἔχουσα νομικὴν ὑπόστασιν, τοὺς νομικοὺς εκπροσώπους τοῦ ἡσφαλισμένου, καὶ τὰς συζύγους τῶν εκπροσώπων αὐτῶν, καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου 1 (γ) τοῦ ἄρθρου 4 τῶν προσηρτημένων διατάξεων, τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν τοιούτων εκπροσώπων.

8. Ἐξαίρεσει τῶν ἐκ τῆς ασφαλίσεως ἐνὸς αὐτοκινήτου ὀχήματος ἀπορρεόντων εὐεργετημάτων οἰονδήποτε πρόσωπον ἐπιβαίνειν τῇ συναινέσει του τοῦ ὀχήματος τούτου μολονότι ἐγνώριζεν ἢ ὤφειλεν νὰ γνωρίζῃ ὅτι τὸ ὄχημα ἀπεσπάσθη τοῦ νομίμου κατόχου του διὰ παρανόμου πράξεως ἢ χρησιμοποιεῖται πρὸς διάπραξιν ἐγκληματικῆς παραβάσεως.

9. Ἐξαίρεσει τῆς ὑποχρεωτικῆς ασφαλίσεως πᾶσαν ζημίαν ἢ βλάβην ἐπιβατῶν τοῦ ὀχήματος ὅπερ προεκάλεσεν τὴν βλάβην ἢ ζημίαν, ἐὰν τὰ πρόσωπα ταῦτα μετεφέρουντο δωρεὰν ἢ χαριστικῶς.

10. Ἐξαίρεσει τῆς ὑποχρεωτικῆς ασφαλίσεως αὐτοκίνητα ὀχήματα κατ' ὃν χρόνον ταῦτα ὁδηγοῦνται εἰς ἰδιωτικὰ ἐδάφη ὅπου ἄτομα τινὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς προσβάσεως ὡς ἐπίσης καὶ αὐτοκίνητα ὀχήματα κατ' ὃν χρόνον μετέχουν αὐτοκίνητιστικῶν ἀγώνων ἢ διαγωνισμῶν, διεξαγομένων εἰς μέρη ἄλλα πλὴν τῶν δημοσίων αὐτοκίνητοδρόμων, ἀσχέτως τοῦ ἂν πρόκειται περὶ ἀγώνων ταχύτητος, ἀκριβείας ἢ ἐπιδεξιότητος.

11. Ἀπαιτεῖ, μόνον ὡς πρὸς τὰς μεταξὺ τῶν ὑπηκόων του σχέσεις, τῶν ὁρῶν τοῦ ἄρθρου 5 τῶν προσηρτημένων διατάξεων ὅσον ἀφορᾷ εἰς ζημίας ἰδιοκτησίας περιλαμβανούσας μικροποσά.

12. Ἀφ' ἣς εἰς τὰ δικαστήριά του νὰ ἀποφασίσουν κατὰ πόσον, εἰς περίπτωσιν βλάβης ἢ ζημίας προκαλουμένης ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας του, θὰ ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 6 τῶν προσηρτημένων διατάξεων, παρεχομένης πρὸς τὰ δικαστήρια ἐνδείξεις ὅσας τοῦτο καθίσταται ἀναγκαῖον, περὶ τῶν ἀρχῶν ἐφ' ὧν δέον ὅπως χωρήσουν ταῦτα.

13. Ἀποστῇ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τῶν προσηρτημένων διατάξεων ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως παράσχῃ μίαν διάφορον μέθοδον κατανομῆς τοῦ ὑπὸ τῆς ασφαλίσεως καλυπτομένου ποσοῦ.

14. Ἀποστῇ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τῶν προσηρτημένων διατάξεων.

15. Ἀποστῇ τοῦ ἄρθρου 9 τῶν προσηρτημένων διατάξεων ὅσας, εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερομένας περιπτώσεις, τὸ ζημιούμενον μέρος ἔχει ἐγγυήσιν ἀποζημιώσεως διὰ βλάβην προσώπου καὶ ἰδιοκτησίας, τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ἧς θὰ δικαιούται τὸ ζημιούμενον μέρος θὰ εἶναι τὸ αὐτὸ εἰς περίπτωσιν σωματικῆς βλάβης μὲ ἐκείνο οὗτινος θὰ ἐδικαιούτο ἐὰν ὑπῆρχεν ἀσφάλις, ὅσον ἀφορᾷ εἰς ζημίαν ἰδιοκτησίας τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως δύναται νὰ καθορισθῇ κατὰ τινὰ ἄλλον τρόπον.

16. Ἀποστῇ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 9 τῶν προσηρτημένων διατάξεων ὅσον ἀφορᾷ εἰς αὐτοκίνητα ὀχήματα ἐδρεύοντα συνήθως ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας του.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ

Κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως περὶ ὑποχρεωτικῆς ασφαλίσεως ἐναντι ἀστικῆς εὐθύνης ἀφωρώσης εἰς αὐτοκίνητα ὀχήματα αἱ ὑπογράφουσαι Κυβερνήσεις ἀνα-

γνωρίζουν ότι ο όρος «αυτοκίνητα όχηματα» όστις περιέχεται εις την πρώτην παράγραφον του άρθρου 1 των εις την ως άνω Σύμβασιν προσηρτημένων διατάξεων θα έρμηνεύηται ως περιλαμβάνον άπαντα τα μηχανικώς προωθούμενα όχηματα άτινα θα οδηγούνται επί του εδάφους πλην των επί σιδηροτροχών κινουμένων, και εάν ακόμη συνδέωνται προς ηλεκτρικούς άγωγούς, καθώς επίσης και ποδήλατα έρωδιασμένα με βοηθητικόν κινητήρα.

Διά την Κυβέρνησιν της Δημοκρατίας της Αυστρίας
LEOPOLD FIGL

Διά την Κυβέρνησιν του Βασιλείου του Βελγίου
P. WIGNY

Διά την Κυβέρνησιν του Βασιλείου της Δανίας

Διά την Κυβέρνησιν της Γαλλικής Δημοκρατίας
M. COUVE DE MURVILLE

Διά την Κυβέρνησιν της Όμοσπονδιακής Γερμανικής Δημοκρατίας
VON MERKATZ

Διά την Κυβέρνησιν του Βασιλείου της Ελλάδος
CAMBALOURIS

Διά την Κυβέρνησιν της Ίσλανδικής Δημοκρατίας

Διά την Κυβέρνησιν της Ίρλανδίας

Διά την Κυβέρνησιν της Ίταλικής Δημοκρατίας
PELLA

Διά την Κυβέρνησιν του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

E. SCHAUS

Διά την Κυβέρνησιν του Βασιλείου των Κάτω Χωρών

Διά την Κυβέρνησιν του Βασιλείου της Νορβηγίας
HANS ENGEL

Διά την Κυβέρνησιν του Βασιλείου της Σουηδίας
LEIF BELFRAGE

Διά την Κυβέρνησιν της Τουρκικής Δημοκρατίας

Διά την Κυβέρνησιν του Ένωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρεταννίας και της Βορείου Ίρλανδίας